

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 17 januari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0494
in de zaak met rolnummer 1314/0700/A/9/0677

Verzoekende partij	de heer Andy WEYTS vertegenwoordigd door advocaat Paul BEKAERT met woonplaatskeuze op het kantoor te 8700 Tielt, Hoogstraat 34
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkommende partij	de heer Dirk MARTENS vertegenwoordigd door de heer Francis CHARLIER en mevrouw Sofie BOEYKENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8860 Lendeledede, Langemuntelaan 1

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 17 juli 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 juni 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meulebeke van 10 februari 2014 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de regularisatie van de aanleg van een waterput op de percelen gelegen te 8760 Meulebeke, Groenstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummers 060502, 0607A en 0607B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 17 september 2014 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de eerste kamer laat de tussenkommende partij met een beschikking van 10 november 2014 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 30 augustus 2016.

Advocaat Paul BEKAERT die voor de verzoekende partij verschijnt en advocaat Jürgen DE STAERCKE die *loco* Francis CHARLIER en Sofie BOEYKENS voor de tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Artikel 11, tweede lid, 8° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift een inventaris van de stukken bevat.

Artikel 11, derde lid, 4° van hetzelfde besluit bepaalt dat de verzoekende partij bij het verzoekschrift de overtuigingsstukken voegt die in de inventaris vermeld zijn.

Uit die bepalingen volgt dat een verzoekende partij de overtuigingsstukken waarop zij zich wenst te beroepen, bij het verzoekschrift moet voegen. Dat belet niet dat een partij de Raad kan inlichten over nieuwe relevante gegevens of stukken, waarover zij niet beschikte of niet kon beschikken op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift.

2.1.

De verzoekende partij legt met een aangetekende brief van 25 augustus 2014 zonder meer de aanvullende stukken nummers 24a – 24h neer. Zij geeft geen verantwoording waarom het haar niet mogelijk was om die stukken bij het verzoekschrift te voegen.

2.2.

Sommige van de bijkomende stukken die de verzoekende partij bij haar wederantwoordnota voegt, dateren van vóór het indienen van het verzoekschrift, andere van erna, nog andere zijn niet gedateerd. De stukken die dateren van vóór het indienen van het verzoekschrift, konden in principe bij het verzoekschrift zelf worden gevoegd.

De verzoekende partij voegt bij haar wederantwoordnota de stukken nummers 25/1-3 zonder opgave van enige datum. Stuk nr. 26 geeft als datum 3 juni 2014 op, dat wil zeggen vóór het indienen van het verzoekschrift. Voorts voegt de verzoekende partij bij haar wederantwoordnota de stukken nummers 28/1-3 die, naar zij zelf stelt, foto's zijn van het inkalven aan de bodem van de waterput in 2009, dat wil zeggen vóór het indienen van het verzoekschrift. Stuk nr. 30 vermeldt geen datum. Stuk nr. 34 bij de wederantwoordnota is een vonnis van 26 oktober 1961.

De verzoekende partij geeft geen verantwoording waarom het haar niet mogelijk was om die stukken bij het verzoekschrift te voegen.

De stukken nummers 24a-24h, 25/1-3, 26, 28/1-3, nr. 30 en 34 worden uit de debatten geweerd.

IV. FEITEN

Op 9 juni 2008 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meulebeke aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van een waterput. Het college legt als voorwaarde op dat de ophoging beperkt moet zijn en geen wateroverlast voor de omliggende percelen mag veroorzaken.

Omdat de tussenkomende partij de waterput anders uitvoert dan vergund, dient zij op 6 april 2011 een regularisatieaanvraag in. Op 15 december 2011 verleent de verwerende partij in graad van administratief beroep aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor een waterput “met een maximale diepte van 3,5m en onder de voorwaarde dat de oeververstevinging wordt uitgevoerd volgens het advies van de Provinciale Technische Dienst Waterlopen”.

De waterput wordt evenmin volledig in overeenstemming met de regularisatievergunning van 15 december 2011 uitgevoerd. De oeververstevinging ter hoogte van de bodem (“teenbescherming”) bestaat uit ronde palen met een lengte van 2,50 in plaats van drie meter. Voor de oeververstevinging ter hoogte van de waterlijn heeft de tussenkomende partij gebruikgemaakt van betonnen mutategels op gestabiliseerd zand, en niet van rechthoekige eiken palen met een lengte van twee meter zoals de vergunning bepaalt. Ook de maximaal vergunde diepte van 3,5 meter blijkt niet te zijn nageleefd.

De tussenkomende partij dient op 25 oktober 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meulebeke een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de regularisatie van de aanleg en oeverversterking van een waterput voor de opvang van oppervlaktewater”.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Roeselare-Tielt’, vastgesteld met een koninklijk besluit van 17 december 1979, in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 11 november 2013 tot en met 10 december 2013 gehouden wordt, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De provinciale dienst Waterlopen adviseert op 21 november 2013 gunstig.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling adviseert op 6 december 2013 gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 20 december 2013 voorwaardelijk gunstig.

Na op 23 december 2013 een voorwaardelijk gunstig vooradvies te hebben uitgebracht, verleent het college van burgemeester en schepenen op 10 februari 2014 een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 12 maart 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 mei 2014 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder de voorwaarden van het college van burgemeester en schepenen te verlenen.

Na de hoorzitting van 13 mei 2014 en een tweede gunstig advies van 6 juni 2014 van de provinciale dienst Waterlopen beslist de verwerende partij op 12 juni 2014 om het beroep ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij te verlenen. De verwerende partij motiveert:

“ ...

5B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

In het verslag stelt de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar vast dat het dossier geen terreinprofiel bevat maar enkel een dwarsdoorsnede. Ook op het opmetingsplan van de landmeter (aangesteld door de rechtbank) zijn enkel dwarsprofielen aanwezig. In navolging van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar alsook de Technische Dienst Waterlopen, stelt de deputatie vast dat de aanvraag evenwel in haar geheel met kennis van zaken kan worden onderzocht. Zowel aan de adviserende instanties alsook aan de deputatie geven de stukken van het dossier een duidelijk beeld van de toestand ter plaatse.

In zijn aanvullende nota stelt de beroeper dat zijn uitweg verkeerdelijk is aangeduid op de luchtfoto gevoegd in het verslag. Dit is correct, het betreft een materiële vergissing die evenwel geen enkele impact heeft op de beoordeling van de aanvraag. Daarenboven vermelden de bouwplannen de aanwezigheid van een losweg links van de bouwplaats zodat de omgevingstoestand m.n. de aanwezigheid van de uitweg van de beroeper correct kan worden ingeschat.

De aanvraag is volgens het gewestplan Roeselare - Tielt (KB 17.12.1979) gelegen in agrarisch gebied.

Volgens de Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling past de waterput bij de professionele landbouwactiviteiten van de aanvrager en heeft de gewijzigde uitvoering geen negatieve impact op de landbouwstructuren, waardoor gunstig advies werd verleend.

Net als de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt de deputatie vast dat de aanvraag tot het regulariseren van een waterput die dienst doet voor het beregenen van gewassen en als drinkwaterreservoir voor dieren, duidelijk in functie staat van agrarische activiteiten. De aanvraag is dan ook verenigbaar met de gewestplanbestemming op voorwaarde dat de aanvraag ook de toets met de goede ruimtelijke ordening doorstaat (zie 5C).

*De **watertoets** is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06. Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is.*

Volgens de watertoetskaarten van de Vlaamse overheid is de bouwplaats niet gelegen binnen een “mogelijk overstromingsgevoelig gebied” en ligt in het afstroomgebied van de Bekaertsbeek, een ingeschreven waterloop van 3^e categorie met nr. WL. 7.10.9.1.

Het advies van de technische Dienst Waterlopen dd. 21.11.2013 luidt als volgt:

“Het advies van onze dienst is GUNSTIG. Er werd rekening gehouden met volgende bemerkingen:

- In een eerdere vaststelling ter plaatse op vraag van de bouwinspectie (RWO Vlaanderen) is gemerkt dat de waterput met de nodige aanpassingen meer dan voldoende beantwoord aan de voorwaarden die hierboven beschreven zijn. De taludversterking langs drie zijden zorgt ervoor dat de put zijn vorm blijft behouden.*
- De minieme hoeveelheid losse gronden die uit de bodem van de put zijn gehaald hebben geen noemenswaardige impact op de doelpercelen. Deze zijn niet gelegen*

naast een ingeschreven waterloop en zijn niet gelegen in overstromingsgevoelig gebied.

- *De waterput ligt op meer dan 5m van de oevers van de Bekaertsbeek. De 5m-brede erfdienstbaarheidsstrook blijft wel behouden langs de beek."*

Het college van burgemeester en schepenen legde niettemin volgende bijzondere voorwaarde op: "De overloop van de waterput dient correct aangesloten te worden in overleg met de gemeentelijke Technische Dienst."

Tijdens de hoorzitting en in een aanvullende nota stelt de raadsman van de beroeper het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen in vraag. Met verwijzing naar de milieuvergunning wordt de dieptebepaling van de waterput in vraag gesteld. Voorts wordt ook de grondophoging door het uitgebaggerde slip betwist net als het doeltreffend karakter van de oeverversteving en de overloop die eveneens worden tegengesproken. Tot slot wordt ook de afstand tussen de put en de perceelgrens (gracht) betwist.

Naar aanleiding van de replieknota van de beroeper werd nogmaals advies ingewonnen bij de provinciale dienst Waterlopen.

Op 5 juni 2014 werd het gunstig advies bevestigd met toevoeging van volgende opmerkingen in repliek op de nota van de beroeper:

Beschrijving van de vergunningsaanvraag

De waterput is niet gelegen in mogelijk overstromingsgevoelig gebied en ligt in het afstroomgebied van de Bekaertsbeek, een ingeschreven waterloop van 3e cat. met nr. WL. 7.10.9.1.

De waterput heeft een oppervlakte van ca. 1.500 m² en wordt uiteindelijk langs 3 zijden versterkt met mutategels op een teenversterking van houten palen met 3 planken. Er is één zijde die niet versterkt wordt en die niet gelegen is langs een gracht. De waterput is op die manier verzekerd van zijn vorm. De minieme hoeveelheid losse gronden uit de bodem van de put hebben op de doelpercelen geen noemenswaardige impact. Na verwerking van de losse bodem op de doelpercelen kan hoogstens gesproken worden van een nivellering zonder ophoging. De doelpercelen voor de losse gronden liggen niet in overstromingsgevoelig gebied en er zijn in de onmiddellijke omgeving van deze percelen geen ingeschreven waterlopen.

De waterput ligt op meer dan 5m van de oevers van de Bekaertsbeek.

Advies Dienst Waterlopen

- *In een eerdere vaststelling ter plaatse (dd. 31-10-2013) op vraag van de bouwinspectie (RWO Vlaanderen) is gemerkt dat de waterput met de nodige aanpassingen meer dan voldoende beantwoord aan de voorwaarden die hierboven beschreven zijn. De taludversterking langs drie zijden zorgt ervoor dat de put zijn vorm blijft behouden.*
- *De (al dan niet) gewijzigde uitvoering van de versterkingswerken heeft geen impact op de stabiliteit van de constructie en de goede werking van de waterput. Er is geen schadelijk effect te verwachten van de uitgevoerde werken in hun huidige staat.*
- *De minieme hoeveelheid losse gronden die uit de bodem van de put zijn gehaald hebben geen noemenswaardige impact op de doelpercelen. Deze zijn niet gelegen naast een ingeschreven waterloop en zijn niet gelegen in overstromingsgevoelig gebied.*
- *De waterput ligt op meer dan 5m van de oevers van de Bekaertsbeek. De 5m-brede erfdienstbaarheidsstrook blijft wel behouden langs de beek.*

Wat de diepte van de waterput betreft stelt de deputatie vast dat de dieptebepaling gesteund is op de vaststellingen van de landmeter aangesteld door de rechtbank. Op basis van de stukken

van het dossier zijn er geen elementen die zouden kunnen wijzen op een andere dieptebepaling. De beroeper gaat uit dit punt uit van loutere speculaties. Wat de milieuvergunning betreft, wijst de deputatie op de beslissing dd. 15.12.2011 waarin zij de milieuvergunning die afgeleverd is door het college van burgemeester en schepenen voor de grondwaterwinning tot een diepte van 5m en 9,59 m³/dag en 3.500 m³/jaar uit het quartair dek heeft bevestigd. Er is dus wel degelijk een milieuvergunning voor een put met een diepte van 5m zoals op het voorwerp uitmaakt van voorliggende regularisatieaanvraag.

Inzake de grondophoging verwijst de deputatie naar de adviezen van de Provinciale Dienst Waterlopen. Het advies dd. 5 juni 2014 stelt expliciet dat de verwerking van de losse gronden op de percelen hoogstens aanleiding geeft tot een nivellering en zeker geen ophoging, er is redelijkerwijs dan ook geen noemenswaardige impact.

Wat de oeeverversteving betreft wordt vastgesteld dat de versteving niet tot op de bodem is voorzien doch dat de huidige uitwerking van de versteving even doeltreffend is als wanneer de versteving tot op de bodem zou gebeuren. Dit wordt andermaal bevestigd in het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen dd. 5 juni 2014. Daarenboven stelt de deputatie op basis van de stukken van het dossier vast dat er gelet op het stilstaand karakter van het water geen significante veranderingen te verwachten zijn in debieten en het bekken al drie jaar onveranderd is gebleven. De gronden zijn ondertussen voldoende gestabiliseerd, waardoor geen nieuwe versterkingen meer nodig. Ook de zachte hellingsgraad zorgt er voor dat er geen risico op afkalving is. De voorwaarde houdende het voorzien van een overloop zoals voorgesteld door de beslissing van het college van burgemeester en schepenen is de facto reeds gerealiseerd. De huidige overloop van het bekken functioneert correct, deze bestaat uit een elleboogstuk om de de hoogte en leegloop te manipuleren afh. van het te verwachten volume water. De voorwaarde zoals geformuleerd in de beslissing van het college is dan ook niet noodzakelijk.

Tot slot verwijst de beroeper ook naar artikel 28 van het provinciaal reglement op de Buurtwegen en koppelt dit aan een minimale afstand van 5m tussen de put en de naastlopende gracht. De deputatie stelt vast dat de aanvraag niet strijdig is met artikel 28 van voormeld reglement, er is immers geen sprake van het dempen, wijzigen verplaatsen of inpalmen van de betreffende gracht. De vereiste 5m afstand volgt uit artikel 17 van de wet op de Onbevaarbare Waterlopen dd. 28.12.1967. De gracht die tevens de perceelgrens vormt valt evenwel niet onder het toepassingsgebied van deze bepaling vermits de gracht niet wordt gecatalogeerd als een waterloop. Enkel de Bekaertsbeek is als waterloop gecatalogeerd, ten opzichte van deze beek wordt de vereiste 5m afstand ruimschoots gerespecteerd.

Onder toevoeging van deze elementen treedt de deputatie het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar bij en maakt dit tot de hare.

5C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Inzake de beoordeling van de aanvraag op het vlak van de goede ruimtelijke ordening overweegt de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar in het verslag het volgende:

“In de landbouw wordt vaak gebruikgemaakt van grondwater voor het beregenen van de gewassen en als drinkwater voor de dieren.

In het beroepsschrift wordt de dieptebepaling van de waterput in vraag gesteld. De dieptebepaling kan als volgt worden toegelicht: het dossier kent een hele historiek, de rechtbank stelde een beëdigd landmeter aan die vervolgens een hoogtemeting van de waterput in kaart bracht.

De hoogtes van de waterput variëren tussen de 3,09m (profiel 1) en 4,7m (profiel 12) te zijn. In de beschrijvende nota wordt verduidelijkt dat het slib wordt weggehaald, waardoor de diepte van de put 5m is.

De vrees van beroeper m.b.t. grondophoging kan niet gevolgd worden. Volgens het plan - bijgevoegd bij de beschrijvende nota van de aanvrager - blijkt dat op zo'n 3,57ha grond het slib van de waterput wordt weggevoerd. Deze grondophoging zal plaatsvinden ter hoogte van het bedrijf van de aanvrager, in vogelvlucht zo'n 350m ten zuiden van de eigendom van de beroeper. Ook de provinciale Dienst Waterlopen was de mening toegedaan dat de losse grond uit de bodem geen noemenswaardige impact zal hebben op de betrokken percelen. De gevreesde grondophoging heeft - volgens het bijgevoegd plan - geen impact op de percelen van de beroeper.

In het beroepsschrift wordt opgeworpen dat de oeverversteving onvoldoende is. Dit standpunt kan evenmin bijgetreden worden, aangezien volgens het advies de Dienst Waterlopen de taludversterking langs drie zijden ervoor zorgt dat de put zijn vorm blijft behouden. Evenwel is op heden slechts één zijde verstevigd, op het plan wordt er aan drie zijden oeverversteving aangevraagd.

In alle redelijkheid dient geoordeeld dat de aanvraag conform de goede ruimtelijke ordening is."

In het kader van de toetsing van de aanvraag aan de wettelijke en reglementaire bepalingen komen reeds enkele aspecten van de goede ruimtelijke ordening aan bod. Gelet op de uitgebrachte adviezen wordt vastgesteld dat de aanvraag geen onaanvaardbare hinder voor de beroeper zal veroorzaken, dit geldt zowel op het vlak van wateroverlast alsook op het vlak van de impact op de uitweg van beroeper. Gelet op het feit dat de aanvraag geen aanleiding geeft tot een grondophoging zal de aanvraag ook geen negatieve impact hebben op het landschap. De deputatie treedt bovenstaande beoordeling zoals geformuleerd in het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar dan ook bij en maakt deze tot de hare.

..."

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat de tijdigheid van het beroep betreft

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat het belang van de verzoekende partij betreft

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij verantwoordt haar belang in het verzoekschrift als volgt:

“ ...

Verzoeker is belanghebbende om de vernietiging van het bestreden besluit dd. 12.06.2014 te vragen.

Er ontstaan ernstige inkalvingen door het feit dat het talud groter is dan 45°. Er is geen zone in acht genomen van 5 m voor het ruimen en onderhouden van de aanpalende grond. Het perceel kadaster 603 van verzoeker is opgehoogd zodat er een niveauverschil met de aanpalende eigendom van verzoeker ontstaat.

Verzoeker heeft percelen 569-571 opgehoogd waardoor de waterafvoer belemmerd wordt in de gracht tussen 569-577 alsook de erfdienstbaarheid van doorgang belemmerd wordt (zie plan stuk 20).

Verzoeker lijdt schade door wateroverlast.

...”

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij.

De exceptie luidt als volgt:

“ ...

Enkel de natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van een vergunningsvergunning, kan beroep instellen bij Uw Raad (artikel 4.8.11, eerste lid, 3° VCRO).

(...)

Verzoekende partij – die zich presenteert als ‘aanpalend landbouwer’ – poneert in het beroepschrift op pagina 5 dat hij belanghebbende is en duidt zijn vermeend ‘belang’ (enkel) als volgt:

“Verzoeker lijdt schade door wateroverlast.”

Die wateroverlast zou beweerdelijk ontstaan door het feit dat het talud groter is dan 45° en door het feit dat “verzoeker percelen 591-571 (heeft) opgehoogd”.

Verzoeker laat na om exact aan te duiden welke gronden in zijn bezit zijn zodat de Raad en tussenkomende partij als het ware gedwongen worden om zelf op onderzoek uit te gaan.

Ook wordt op geen enkele wijze de verhouding tussen de gronden van verzoeker en de waterput aangeduid.

Zulks klemmt in het licht van de rechten van verdediging.

Op geen enkele wijze wordt enig feitelijk en concreet element aangebracht dat in staat is om het gunstig advies van de Provinciale Dienst Waterlopen – bevestigd op 05.06.2014 naar aanleiding van het administratief beroep – te weerleggen.

Dat advies is in extenso geciteerd in de bestreden beslissing en de deputatie heeft zich ook de motieven van het advies eigen gemaakt.

Meer bepaald is gesteld als volgt:

(...)

Gelet op deze duidelijke weerlegging van de loze en niet gestaafde beweringen van verzoeker op het vlak van wateroverlast – zoals reeds geuit in tweede administratieve aanleg – kan thans niet worden volstaan met het hernemen van de slogan ‘wateroverlast’ zonder enig concreet (begin van) bewijs aan te dragen.

Er weze onderstreept dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen.

De verzoekende partij dient inzichtelijk te maken dat uit de bestreden beslissing concrete hinderaspecten voortvloeien.

Dergelijke concreet gemaakte hinderaspecten worden niet aangereikt.

...”

3.

De verzoekende partij repliceert in de wederantwoordnota als volgt op de exceptie:

“... ”

De tussenkomen de partij werpt op dat het verzoekschrift tot vernietiging van verzoeker onontvankelijk zou zijn bij gebrek aan het vereiste belang nu verzoeker zou nalaten om exact aan te duiden welke gronden in zijn bezit zijn en hij de verhouding tussen zijn gronden en de waterput niet zou duiden.

Verzoeker verwijst dienaangaande naar zijn uiteenzetting onder punt 2.1 waarin hij duidelijk een overzicht heeft van zijn percelen alsook van deze van de aanvragers van de vergunning. Daarnaast wordt door verzoeker uitdrukkelijk verwezen naar zijn stuk 20 waarop ieders percelen door de gerechtsdeskundige werden aangeduid.

De verhouding tussen de waterput en de percelen van verzoeker wordt verder nog verduidelijkt onder punt 4 van zijn verzoekschrift.

Bij de beoordeling van het belang van verzoeker dient het volledige verzoekschrift in overweging te worden genomen.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In overeenstemming met artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO is het vereist dat de verzoekende partij, om als belanghebbende beroep te kunnen instellen, aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden beslissing kan ondervinden.

Het bestaan van hinder of nadelen en het oorzakelijk verband met de bestreden beslissing hoeven niet met onomstotelijke zekerheid te worden aangetoond. De verzoekende partij hoeft niet te bewijzen dat zij de aangevoerde hinder of nadelen effectief ondervindt, evenmin dat het om bovenmatige of onaanvaardbare hinder gaat. Het volstaat om redelijkerwijze aannemelijk te maken dat er een risico op het ondergaan van de aangevoerde hinder of nadelen van de bestreden vergunning bestaat. Evenmin vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij de hinder of nadelen, of het risico op het ondergaan daarvan, die het gevolg van de bestreden beslissing zijn, uitsluitend rechtstreeks ondervindt of kan ondervinden. Het volstaat dat de

verzoekende partij de aangevoerde hinder of nadelen, of het risico daarop, onrechtstreeks ondervindt of kan ondervinden.

Ter beoordeling van het bestaan van het rechtens vereiste belang kan er met de gegevens uit het volledige verzoekschrift rekening worden gehouden.

2.

De verzoekende partij vermeldt in het inleidende verzoekschrift de percelen waarvan zij eigenaar is. Zij is ook begunstigde van een uitweg gelegen op de percelen 608b en 610b en een uitweg gelegen naast perceel 571. Stuk nr. 20 van haar overtuigingsstukken (kadasterplan) duidt aan van welke percelen de verzoekende partij en van welke percelen de tussenkomende partij eigenaar is. De bewering van de tussenkomende partij dat de verzoekende partij niet aangeeft welke percelen zij bezit, mist feitelijke grondslag.

De verzoekende partij stelt dat er ernstige inkalvingen ontstaan door het feit dat het talud groter is dan 45° en dat er geen zone van vijf meter in acht genomen wordt voor het ruimen en onderhouden van de aanpalende grond. Voorts voert de verzoekende partij aan, in de omschrijving van het belang en in het middelonderdeel betreffende de grondophoging en reliëfwijziging, dat het uitbaggeren van de waterput in een ophoging van de omliggende percelen resulteert. Zij vreest onder meer een negatieve impact van die ophoging op de waterhuishouding op haar percelen. Daarnaast vreest de verzoekende partij wateroverlast omdat de overloop gebrekkig zou werken.

De verzoekende partij maakt het risico op hinder of nadelen redelijkerwijze aannemelijk, wat volstaat om tot het bestaan van haar belang te besluiten.

Anders dan de tussenkomende partij dat ziet, hoeft de verzoekende partij het gunstig advies van de provinciale dienst Waterlopen niet te weerleggen om haar belang aannemelijk te maken. De weerlegging van dat advies raakt de grond van de zaak, niet de ontvankelijkheid van de vordering.

De exceptie wordt verworpen.

C. Schending van artikel 11, tweede lid, 7° Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

1.

De tussenkomende partij werpt een tweede exceptie van niet-ontvankelijkheid op die als volgt luidt:

“..."

Het dossier heeft – zoals aangegeven supra- betrekking op de aanleg van een waterput voor de opvang van oppervlakte water en oeeverversterking op een terrein gelegen te Meulebeke, Groenstraat. De oeeverversterking omvat het aanbrengen van mutategels op een teenversterking ter hoogte van drie wanden van de waterput, zulks in het kader van het landbouwbedrijf.

Zowel de eerste vergunning, afgegeven door het College van Burgemeester en Schepenen op 10.02.2014, als de tweede vergunning, afgegeven door de deputatie op 12.06.2014, verwijzen bij de beoordeling van de aanvraag naar volgende gunstige adviezen:

(...)

De door verzoeker geformuleerde grieven blijven beperkt tot een zeer verwarde opsomming van loutere feitelijkeheden – zonder het vermelden van enige juridische grond.

(...)

In casu dient te worden vastgesteld dat door de verzoeker enkel een feitelijke omschrijving wordt gegeven met betrekking tot bepaalde elementen van de verleende vergunning waarin hij zich niet kan vinden et. De feitelijke opmerkingen hebben betrekking op volgende punten:

- *diepte waterput*
- *oeverversterking*
- *vermeende wateroverlast*

Wanneer de verzoekende partij zich zoals in casu beperkt tot het stelselmatig louter en zonder meer tegenspreken van de in de bestreden beslissing vermelde motivering, stuurt zij volgens Uw Raad met haar beroep kennelijk alleen aan op een uitspraak over de opportuniteit van de stedenbouwkundige vergunning, waartoe de Raad niet bevoegd is. Deze vaststelling volstaat om het beroep van de verzoekende partij onontvankelijk te verklaren. (...)

In het verzoekschrift wordt op geen enkele wijze inzichtelijk gemaakt welke concrete rechtsnormen op welke wijze worden geschonden. Evenmin wordt een begin van bewijs geleverd dat de maat der redelijkheid bij de beoordeling zou zijn overschreden.

Evenwel vormt de uiteenzetting van de middelen een essentieel onderdeel van het verzoekschrift, teneinde aan de tussenkommende partij (en ook verwerende partij) de mogelijkheid te bieden tot verweer en het benutten van haar rechten van verdediging.

Bovendien moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij elementen inroept die niet van stedenbouwkundige aard zijn, meer in het bijzonder wanneer wordt verwezen naar burgerrechtelijke aspecten. Dergelijke argumentaties kunnen, in lijn met de vaste rechtspraak van Uw Raad niet in overweging worden genomen. (...)

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van Uw Raad dient besloten te worden dat ingeval een beroepsindiener zich in het verzoekschrift beperkt tot het weergeven van een eigen opportuniteitsoordeel omtrent de gevraagde werken, en bovendien nalaat de beweerdde strijdigheid met het gevoerde stedenbouwkundig beleid te toetsen aan enige regelgeving, het beroep als onontvankelijk moet worden afgewezen. (...)

...”

2.

De verzoekende partij repliceert in haar wederantwoordnota als volgt op de exceptie:

“ ...

De bestreden beslissing steunt op het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen dd. 5 juni 2014, de diepte van de waterput, de grondophoging, de oeverversteving, de afstand van de weg, goede ruimtelijke ordening.

De bestreden beslissing steunt op onjuiste en niet bestaande feiten. De beslissing vindt geen steun in de feiten. Zij is onwettig. Dit is een schending van het motiveringsbeginsel. (...) De goede ruimtelijke ordening is door de bestreden beslissing geschonden.

Door zich te baseren op het advies dd. 05.06.2014 van de Provinciale Dienst voor Waterlopen zonder dat verzoeker hieromtrent opnieuw gehoord werd, is ook de hoorplicht geschonden.

Zoals supra aangehaald is ook het zorgvuldigheidsbeginsel herhaaldelijk geschonden.

Op verweerster rust immers de plicht tot zorgvuldige feiten – en informatiegaring tijdens de voorbereidende fase alsook de plicht alle elementen, aspecten of belangen van het dossier in ogenschouw te nemen met het oog op een zorgvuldige besluitvorming.

(...)

Supra werd aangetoond dat het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen en de daarop steunende bestreden beslissing, gebaseerd zijn op allerhande onjuiste en niet-bestaande feiten. Het spreekt voor zich dat onvolkomenheden bij de voorbereiding van de beslissing al snel zullen leiden tot nog andere tekortkomingen zoals in casu een schending van het motiveringsbeginsel.

De gebrekkige voorbereiding door verweerster wegens onvoldoende correct onderzoek leidt tot een gebrekkigheid van de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen.

Het is immers een niet-geschreven grondrecht dat iedere administratieve rechtshandeling moet gedragen worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, met andere woorden door deugdelijke motieven (...) – quod non in casu.

De bestreden beslissing staat bol van de feitelijke onjuiste motieven, d.i. de motieven ten aanzien van de materiële juistheid van de feiten bestaan niet of het bestaan van de motieven is niet bewezen.

Een beslissing die op wettige beweegredenen steunt, is onwettig indien deze beweegredenen in feite niet aanwezig zijn. Het onderzoek naar het bewijs van de feiten is onderdeel van het wettigheidsonderzoek. Een beslissing die op onbestaande of niet afdoende bewezen feiten steunt, is in rechte niet te verantwoorden. (...)

In tegenstelling tot wat verweerster en de tussenkomende partij voorhouden, worden door de verzoeker aangehaalde standpunten m.b.t. de feitelijke gegevens aan de grondslag van de bestreden beslissing lagen, wel voldoende gestaafd aan de hand van stukken. Het zijn geen blote beweringen.

In tegenstelling tot wat de tussenkomende partij voorhoudt, heeft verzoeker in het inleidend verzoekschrift tot vernietiging wel degelijk opgave gedaan van zijn juridische gronden.

Verzoeker heeft uitdrukkelijk ingeroepen dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste en niet bestaande feiten hetgeen een schending van het motiveringsbeginsel inhoudt (pg. 11 punt 4.1 van het Verzoekschrift tot vernietiging).

*In tegenstelling tot wat de tussenkomende partij voorhoudt, stuurt zij geenszins enkel alleen aan op een uitspraak over de opportuniteit van de stedenbouwkundige vergunning.
..."*

Beoordeling door de Raad

Uit artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit volgt dat het verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur moet bevatten, alsook van de wijze waarop die regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij worden geschonden. De vereiste om een middel voldoende duidelijk en nauwkeurig te formuleren, strekt ertoe om het tegensprekelijke karakter van de schriftelijke procedure en de rechten van verdediging van de andere bij het geding betrokken partijen te waarborgen. Vereist het recht van verdediging dat de middelen afdoende

duidelijk en te beantwoorden zijn, dan mogen de in het verzoekschrift aangevoerde wettigheidsbezwaren ook niet te formalistisch worden beoordeeld.

Een beroep tot vernietiging is ontvankelijk wanneer het minstens een ontvankelijk rechtsmiddel aanvoert. Dat betekent dat de verzoekende partij, al is het summier maar toch voldoende duidelijk, minstens een onwettigheid moet aanwijzen die volgens haar de bestreden beslissing aantast.

Zoals uit de beoordeling ervan blijkt, bevat het verzoekschrift wel degelijk ontvankelijke wettigheidskritiek.

In de mate dat het verzoekschrift daarnaast onontvankelijke kritiek blijkt te bevatten, leidt dat tot de niet-ontvankelijkheid van die kritiek zelf maar niet van het verzoekschrift.

De exceptie wordt verworpen.

VII. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

In wat als een enig middel kan worden begrepen, roept de verzoekende partij in het verzoekschrift een “schending van het motiveringsbeginsel” in, in die zin dat de bestreden beslissing “steunt op onjuiste en niet bestaande feiten”.

De verzoekende partij stelt het als volgt:

“ ...

4 TEN GRONDE

4.1 Advies van de Provinciale Dienst Waterlopen dd. 05.06.2014

4.1.1 Wering advies

Na de hoorzitting van 13.05.2014 werd opnieuw advies gevraagd bij de Provinciale dienst voor Waterlopen. Dit advies dateert van 05.06.2014. Dit advies is niet tegensprekelijk gebeurd. Het is niet medegedeeld aan verzoeker. Er is geen debat over gevoerd. Het werd niet zoals voorgeschreven ter beschikking gelegd van verzoeker. Dit advies dient dan ook geweerd te worden. Het kan niet gebruikt worden als motivering.

Verzoeker diende als betrokkene een deugdelijke kennis te hebben van de essentiële gegevens die de Bestendige Deputatie in de besluitvorming wenst te betrekken. De feitelijke en juridische grondslag van de maatregel die in het vooruitzicht wordt gesteld, moet worden medegedeeld.

In de beslissing mag niet verwezen worden naar nieuwe stukken of feiten die niet het voorwerp zijn geweest van tegenspraak.

*Indien, nadat de bestuurder werd gehoord, nieuwe feiten aan het licht zijn gekomen die doorslaggevend zijn **zal de betrokkene opnieuw moeten worden gehoord:***

4.1.2 Ten overvloede

De Provinciale dienst Waterlopen stelt dat in een eerdere vaststelling ter plaatse dd. 31.10.2013 op vraag van de bouwinspectie RWO Vlaanderen is gemerkt dat de waterput met de nodige aanpassingen meer dan voldoende beantwoordt aan de voorwaarden die hierboven beschreven zijn. De taludversterking langs de 3 zijden zorgt ervoor dat de put zijn vorm blijft behouden.

Uit foto genomen op 30.10.2013 (stuk 21-1) is duidelijk te zien dat tijdens het plaatsbezoek van de Provinciale dienst Waterlopen hoegenaamd niets te zien is wat betreft de bodem van de waterput. Het water staat zelfs over de eerste muta-tegel.

De ambtenaar kon onmogelijk vaststellen of de oeververstevinging was aangelegd volgens de voorwaarde opgelegd door de Deputatie op 15.12.2011. Deze voorwaarde was nochtans zeer duidelijk : om inkalving te vermijden dient zowel ter hoogte van de bodem als ter hoogte van de waterlaag een verstevinging te worden uitgevoerd. Op grond van de zichtbare toestand op 31.10.2013 op de foto weergegeven kon de ambtenaar onmogelijk antwoorden op de vraag of de oeververstevinging geplaatst werd tot op de bodem of niet. Op 5 juni 2014 stelt de ambtenaar van de Provinciale dienst voor Waterlopen in zijn advies dat wordt vastgesteld dat de verstevinging inderdaad niet tot op de bodem wordt uitgevoerd. De ambtenaar is nu plots tevreden met een oeververstevinging die niet tot aan de bodem reikt. Het heet dat de onvolledige oeverversterking nu geen impact heeft.

Uit de schets (stuk 12) is duidelijk te zien dat er nog 1,5 m vrije ruimte is onder de aangebrachte kastplanken. Bovendien staan de dennenhouten palen amper 0,5 m vast in de bodem.

4.2 Diepte waterput

De Deputatie stelt vast dat wat de diepte betreft, vast staat dat de dieptebepaling gesteund is op het verslag van de gerechtsdeskundige. Op basis van de stukken van het dossier zijn er geen elementen die zouden kunnen wijzen op een andere dieptebepaling.

Verzoeker zou enkel uitgaan van louter speculaties.

Het enige officiële meetplan dat voorlegt is dit van gerechtsdeskundige Claerhout. Dit meetplan spreekt van een diepte van 5 m. De aanvragers kunnen geen enkel officieel meetplan voorleggen om deze 5 m te verantwoorden. De aanvragers antwoorden enkel dat zij wat slib hebben uitgebaggerd. Zij steunen de vergunningsaanvraag op een foto die bijgevoegd was met ... een werkende kraan .... Met foto genomen op 07/10/2013 (stuk 21-2) kan de vraag gesteld worden hoeveel grond er daadwerkelijk werd uitgebaggerd.

4.3 Grondophoping + reliëfwijziging

Inzake de grondophoping verwijst de Bestendige Deputatie naar de adviezen van de Provinciale dienst voor Waterlopen.

Het advies van 05.06.2014 stelt uitdrukkelijk dat de verwerking van de losse gronden op de percelen hoogstens aanleiding kunnen geven tot een nivellering en zeker geen ophoging. Er is redelijker wijze dan ook geen noemenswaardig impact.

4.2.1 Het advies is op onwettige wijze aangebracht (zie hoger — punt 4.1.1).

De Bestendige Deputatie kan er zich niet op steunen.

4.2.2 Losse grond is de grond die uitgebaggerd wordt.

In casu gaat het over regularisatie. Het gaat om regularisatie van de aanleg van een waterput die initieel vergund was voor een diepte van slechts 3 m. Beëdigd landmeter Warnez stelde vast dat de diepte op 22.06.2011 3,5 m bedroeg. Daarop oordeelde de Bestendige Deputatie van 15.12.2001 dat er geen enkele reden was om aan deze diepte te twijfelen en oordeelde dat het grondverzet bij een bijkomende diepte van 0,5 m beperkt is.

Gerechtsdeskundige Claerhout stelt de diepte vast op 4,7 m ipv de oorspronkelijke 3 m. De Bestendige Deputatie geeft geen enkel antwoord op het ingediende bezwaar omtrent het grondverzet en de bijkomende reliëfwijziging. Van de vergunde 3 m naar de niet vergunde uitgevoerde 4,7 m is er een grondverzet van 1,7 m. Dit is een stijging van niet minder dan 40 %. De Bestendige Deputatie oordeelde op 15.12.2011 dat de grondophoping begrepen wordt, maar in hoofdzaak een gevolg is van de diepte van de put. De put heeft een diepte van 4,7 m. De Bestendige Deputatie veronachtzaamde dit punt volledig.

4.4 Oeverversterking

4.4.1 Afstand tot de perceelsgrens

De Deputatie stelt dat het bekken al 3 jaar onveranderd is gebleven.

Dit is onjuist.

Volgens het plan 2/5 van gerechtsdeskundige Claerhout blijkt het bekken wel te leven. I.p.v. de aangelegde 2 m tussen wand en bekken is er op 19/08/2013 maar een afstand van 1,59 m op sommige plaatsen. Dit betekent dat het bekken mettertijd verandert. Het is niet onveranderd gebleven.

Volgens het metingsplan van beëdigd landmeter Warnez dd. 22/06/2011 werd de afstand tussen de perceelsgrens vastgesteld tussen 2,02 m en 2,52 m. De afstand tot de perceelsgrens is op 22.06.2011 tussen 2,02 m en 2,52 m, op 19.08.2013 tussen 1,59 m en 2,37 m. Men kan moeilijk spreken van het feit dat het bekken onveranderd is gebleven.

4.4.2 Stabiliteit van de wanden

De Bestendige Deputatie oordeelt dat de wanden voldoende gestabiliseerd zijn. Nieuwe versterkingen zijn dus niet nodig.

Uit foto 21-5 blijkt dat de gronden niet voldoende gestabiliseerd zijn. Deze foto werd genomen wanneer de put uitgepompt werd vóór de aanleg van de overversteving. Op de foto is nergens een vaste structuur te vinden. Er is al uitspoeling van de aangebrachte oeverversteving zelfs na één dag. Dit komt omdat er op de bodem geen vaste structuur aanwezig is. Er is geen voldoende stabilisatie. Nieuwe verstevingen zijn wel nodig.

4.4.3 Overloop

4.4.3.1 De Bestendige Deputatie oordeelt dat de huidige overloop van het bekken correct functioneert. Deze bestaat uit een elleboogstuk om de hoogte en de leegloop te manipuleren van het te verwachten water. De Bestendige Deputatie besluit dat de voorwaarde zoals geformuleerd in het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen dan ook niet noodzakelijk is.

Dit is een volstrekt onjuist standpunt.

Op foto (stuk 21-6) is de vorm van de nieuwe overloop zichtbaar. Wanneer het water uit de put vermindert dan komt de helling van de verticale buis duidelijk tot uiting nl. richting waterput. Door nu nog een elleboog en een verticaal stuk er op te plaatsen moet het water

tegen de stroom in overlopen. Bovendien zit de elleboog enkele meters in de waterput. Dit is ook te zien op het meetplan 5/5 van de gerechtsdeskundige Claerhout. De elleboog zit op het uiteinde van de horizontale buis. Bovendien ligt het uiteinde van de overloop op de bodem van de gracht. Een overloop dient om over te lopen zoals het woord het zelf zegt. Wat hier te zien is, is geen overloop. Het water dient immers uit de overloop geduwd te worden. Immers precies op deze plaats mondt het water uit in de banengracht (afkomstig uit de Groenstraat) uit de gracht.

Deze lozingsplaats ligt boven de grond van de gracht. De Bestendige Deputatie kan moeilijk besluiten dat de overloop perfect functioneert. Op foto 21/7 is te zien dat de helling van de horizontale buis van de overloop richting waterput is

Op foto 21/8 is te zien dat het verticale stuk dat op de horizontale buis is geplaatst in periodes met hevige regenval nooit het overtollige water uit het bekken kan afvoeren. Dit gaat in tegen alle natuurwetten.

Op 26.12.2013 (foto 21/9) hebben verweerders met een lange stok tegen het verticale gedeelte van de buis geklopt om de richting van de verticale buis een andere richting te geven. Zo wordt de indruk gewekt dat de overloop kan functioneren.

Op foto 21/10 dd. 28.12.2013 is te zien hoe na een regenbui de overloop niet meer te zien is in de waterput. Dit betekent dat er van een doeltreffende overloop geen sprake meer kan zijn.

4.4.3.2 De Bestendige Deputatie oordeelt dat de overloop de facto reeds is gerealiseerd.

Op de foto dd. 27.06.2014 (stuk 21-3) is hetzelfde beeld te zien als op 26.12.2013. Na een regenbui op 28.12.2013 is de overloop al niet meer te zien. De Bestendige Deputatie kan bijgevolg niet oordelen dat de overloop correct verloopt. Zoals ook te zien is op de foto dd. 27.06.2014 (stuk 21-3) bestaat de overloop nog uit de horizontale buis met de elleboog en de verticale buis er boven op die nu schuin ligt. Hier is dus niets aan veranderd t.o.v. de foto die gevoegd was bij de vergunningsaanvraag.

De Bestendige Deputatie oordeelt dan ook volkomen onterecht dat aan de voorwaarde opgelegd door het College van Burgemeester en Schepenen de facto is voldaan. Zoals ook te zien is op de foto dd. 27.06.2014 (stuk 21-3) bevindt de monding van de overloop zich op ruim 2 m van de rand. De vraag stelt zich hoe deze overloop kan gemanipuleerd worden afhankelijk van het te verwachten volume water. Het te verwachten volume water kan onmogelijk als standaard gebruikt worden om een stedenbouwkundige vergunning te verantwoorden. Dit motief is dan ook waardeloos. De weersvoorspellingen zijn geen exacte wetenschap. Zij zijn niet volledig voorspelbaar. (...)

Het uiteinde van de waterloop bevindt zich op de bodem van de gracht (zie foto).

4.5 Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De Bestendige Deputatie oordeelt dat de aanvraag geen onaanvaardbare hinder voor verzoeker zal veroorzaken. Dit geldt zowel op het vlak van wateroverlast alsook op het vlak van de impact op de uitweg van verzoeker.

De voorwaarden van de oorspronkelijke vergunning zijn niet nageleefd. De ophoping moet beperkt blijven en mag geen overlast bezorgen aan de omliggende percelen. Ook dient hetzelfde niveau van het maaiveld overgenomen te worden aan de randen van het perceel. De uitweg is totaal verkeerd aangeduid op de luchtfoto. Het gaat in deze zaak om de uitweg over het perceel 571 (zie stuk 20 — plan gerechtsdeskundige Claerhout).

De Bestendige Deputatie bevestigt dat het punt mbt de uitweg niet juist is maar stelt dat de omgevingstoestand correct is beoordeeld.

Het gaat in casu trouwens over twee uitwegen.

1. De eerste uitweg is gelegen links van de waterput op de percelen 608b, 610b (zie plan stuk 20)
2. De tweede uitweg is gelegen op perceel 571 (zie plan stuk 20)

Over deze tweede uitweg zegt de Bestendige Deputatie niets. Over deze uitweg is niets vermeld. Deze uitweg staat in rechtstreeks verband met de uitgegraven aarde. Het dossier biedt dan ook hoegenaamd geen duidelijk beeld ter plaatse zoals de Bestendige Deputatie meent. De juiste toestand ter plaatse is niet onderzocht.

...

2.

De verwerende partij antwoordt:

“...

Advies van de Provinciale Dienst Waterlopen dd. 05.06.2014

Vooreerst stelt verzoekende partij dat het advies geformuleerd door de Provinciale Dienst Waterlopen dd. 05.06.2014, in replek op de nota neergelegd door de aanvrager tijdens de hoorzitting, niet bij de motivering van de bestreden beslissing betrokken mocht worden vermits geen tegenspraak kon worden gevoerd over dit advies. Dit standpunt kan hoegenaamd niet worden bijgetreden.

Tijdens de hoorzitting werd door aanvrager een uitgebreide replieknota op het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar neergelegd. Er werd een uitgebreid debat gevoerd tussen de partijen tijdens de hoorzitting, alle partijen beschikten hiertoe vooraf over de nodige stukken zodat aan de hoorplicht gesteld door artikel 4.7.23, §1 VCRO werd voldaan en de rechten van verdediging van verzoekende partij uitwerking hebben gekregen. Het feit dat na de hoorzitting nog bijkomende stukken worden aangeleverd die ook bij de beoordeling van de aanvraag worden betrokken doet hieraan geen enkele afbreuk. Bij gebrek aan een uitvoeringsbesluit betreffende de organisatie van de hoorzitting, neemt volgens de rechtspraak van de Raad het zorgvuldigheidsbeginsel een centrale plaats in (...). Het feit dat na de hoorzitting een bijkomend advies werd uitgebracht door de Provinciale Dienst Waterlopen in replek op de nota van de aanvrager die zich quasi uitsluitend richt op het advies van de Dienst Waterlopen uitgebracht tijdens de beroepsprocedure(!) getuigt geenszins van een onzorgvuldige beoordeling van het dossier, integendeel. Verwerende partij heeft na een behoorlijk onderzoek en rekening houdend met alle relevante gegevens de aanvraag vergund. De rechten van verdediging, waaronder de mogelijkheid tot het heropenen van de debatten als onderdeel van de rechten van verdediging waarop verzoekende partij kennelijk alludeert, gelden overigens enkel in tuchtzaken en kunnen niet dienend worden ingeroepen in het kader van een administratieve beroepsprocedure zo wordt ook bevestigd door de Raad voor Vergunningsbetwistingen (...).

Verzoekende partij stelt het advies van de Dienst Waterlopen andermaal in vraag. Op basis van een foto dd. 30/10/2013 meent verzoekende partij dat de Dienst Waterlopen tijdens haar plaatsbezoek onmogelijk de oeverversteving kon beoordelen vermits niet kon worden vastgesteld of de versteving werd uitgevoerd conform de eerder door verwerende partij verleende voorwaardelijke vergunning. Het advies spreekt dit tegen en toont aan dat men een correct beeld heeft van de aanvraag. Het betreft een versteving aan 3 zijden op basis van mutategels op een teenversterking van houten palen met 3 planken. De zijde die niet langs de gracht is gelegen wordt niet van versterking voorzien. Vervolgens wordt

vastgesteld dat de gewijzigde uitvoering van de werken geen impact heeft op de stabiliteit van de constructie noch de goede werking van de waterput in de weg staat, de taludversteving zorgt ervoor dat de put zijn vorm blijft behouden. Voorts wordt vastgesteld dat de werken ook voldoen aan de voorwaarden die voortvloeien uit artikel 17 van de wet op de 'Onbevaarbare Waterlopen' en artikel 6 van het decreet dd. 19 juli 2013 houdende wijziging van het Decreet Integraal Waterbeleid

Het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen gaat dan ook uit van een correcte feitenvinding en kon door verwerende partij weerhouden worden bij het beoordelen van de aanvraag.

Diepte van de waterput

Verzoekende partij betwist de diepte van de waterput. Verwerende partij stelt vast dat zij zich andermaal beperkt tot louter beweren van het tegendeel en zij haar bewering op geen enkele wijze staft of minstens aannemelijk maakt. In tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt voor te houden ligt de bewijslast niet bij de aanvrager doch bij diegene die, zelfs in afwijking op het officieel meetplan van de gerechtsdeskundige, beweert dat de put een andere diepte heeft dan de gevraagde diepte van maximaal 5m. Het stelselmatig beweren van het tegendeel kan geen grond tot vernietiging van de bestreden beslissing vormen (...).

Grondophoging en reliëfwijziging

Wat het vermeend onwettig karakter van het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen dd. 05.06.2014 betreft wordt integraal verwezen naar de eerder geformuleerde repliek.

Verwerende partij wordt verweten het bezwaar inzake het grondverzet en de reliëfwijziging niet te hebben onderzocht. Dit wordt uitdrukkelijk tegengesproken door de tekst van de bestreden beslissing en de adviezen van de Provinciale Dienst Waterlopen die door verwerende partij integraal tot het hare werden gemaakt:

"Het advies van de technische Dienst Waterlopen dd. 21.11.2013 luidt als volgt:

"Het advies van onze dienst is GUNSTIG. Er werd rekening gehouden met volgende bemerkingen:

(...)

- De minieme hoeveelheid losse gronden die uit de bodem van de put zijn gehaald hebben geen noemenswaardige impact op de doelpercelen. Deze zijn niet gelegen naast een ingeschreven waterloop en zijn niet gelegen in overstromingsgevoelig gebied.

Op 5 juni 2014 werd het gunstig advies bevestigd met toevoeging van volgende opmerkingen in repliek op de nota van de beroeper:

Beschrijving van de vergunningsaanvraag

De waterput is niet gelegen in mogelijk overstromingsgevoelig gebied en ligt in het afstroomgebied van de Bekaertsbeek, een ingeschreven waterloop van 3e cat. met nr. WL. 7.10.9.1.

De waterput heeft een oppervlakte van ca. 1.500 m² en wordt uiteindelijk langs 3 zijden versterkt met mutategels op een teenversterking van houten palen met 3 planken. Er is één zijde die niet versterkt wordt en die niet gelegen is langs een

gracht. De waterput is op die manier verzekerd van zijn vorm. De minieme hoeveelheid losse gronden uit de bodem van de put hebben op de doelpercelen geen noemenswaardige impact. Na verwerking van de losse bodem op de doelpercelen kan hoogstens gesproken worden van een nivellering zonder ophoging. De doelpercelen voor de losse gronden liggen niet in overstromingsgevoelig gebied en er zijn in de onmiddellijke omgeving van deze percelen geen ingeschreven waterlopen.

De waterput ligt op meer dan 5m van de oevers van de Bekaertsbeek.

Advies Dienst Waterlopen

(...)

-De minieme hoeveelheid losse gronden die uit de bodem van de put zijn gehaald hebben geen noemenswaardige impact op de doelpercelen. Deze zijn niet gelegen naast een ingeschreven waterloop en zijn niet gelegen in overstromingsgevoelig gebied.

Inzake de grondophoging verwijst de deputatie naar de adviezen van de Provinciale Dienst Waterlopen. Het advies dd. 5 juni 2014 stelt expliciet dat de verwerking van de losse gronden op de percelen hoogstens aanleiding geeft tot een nivellering en zeker geen ophoging, er is redelijkerwijs dan ook geen noemenswaardige impact.

(...)

De vrees van beroeper m.b.t. grondophoging kan niet gevolgd worden. Volgens het plan - bijgevoegd bij de beschrijvende nota van de aanvrager - blijkt dat op zo'n 3,57ha grond het slib van de waterput wordt weggevoerd. Deze grondophoging zal plaatsvinden ter hoogte van het bedrijf van de aanvrager, in vogelvlucht zo'n 350m ten zuiden van de eigendom van de beroeper. Ook de provinciale Dienst Waterlopen was de mening toegedaan dat de losse grond uit de bodem geen noemenswaardige impact zal hebben op de betrokken percelen. De gevreesde grondophoging heeft - volgens het bijgevoegd plan - geen impact op de percelen van de beroeper."

Verwerende partij stelt vast dat verzoekende partij andermaal het tegendeel beweert doch de motieven die aan deze vaststelling ten grondslag liggen, niet weerlegt. Het louter beweren van het tegendeel kan geen grondslag tot vernietiging van de bestreden beslissing uitmaken (...). Daarenboven dient vastgesteld dat uit de beschrijvende nota van de aanvrager blijkt dat de gronden die dienstig zijn voor het wegvoeren van het slib op zeer ruime afstand van verzoekende partij gelegen zijn, er kan niet worden ingezien in welk opzicht verzoekende partij hierdoor enig persoonlijk nadeel, wateroverlast in het bijzonder, zou kunnen ondervinden (cfr. infra).

Oeverversterking

Verzoekende partij blijft volharden in de stelling dat de oeverversterking niet doeltreffend is, de wanden van de put zijn niet voldoende gestabiliseerd. In dit verband maakt verzoekende partij een vergelijking tussen het opmetingsplan van deskundige Claerhout dd. 19/08/2013 en het opmetingsplan van landmeter Warnez dd. 22/06/2011 op basis waarvan de afstand tot de perceelgrens gewijzigd zou zijn.

In de eerste plaats dient vastgesteld dat voorliggende aanvraag een regularisatie betreft, mede gelet op het feit dat het plan van landmeter Warnez geen correcte weergave van de feiten bevatte zoals blijkt uit de bevindingen van landmeter Claerhout, expert aangesteld

door de rechtbank. In dit opzicht dient vastgesteld dat het loutere feit dat beide opmetingen (beperkt) ten opzichte van elkaar verschillen niet zondermeer kan volstaan om tot fundamentele instabiliteit van de waterput te besluiten.

Verzoekende partij wijst bijkomend op een foto genomen voor de uitvoering van de oeverversteving. Het betreft een foto voorafgaand aan voltooiing van de werken en toont dan ook niet aan dat de oeverversteving zoals deze uiteindelijk is voorzien geen stabiliteitsgaranties biedt. Het loutere feit dat de voorziene verstevigingswijze afwijkt van de eerder voorziene methodiek, is een doorn in het oog van verzoekende partij. Evenwel werd door de Provinciale Dienst Waterlopen bevestigd dat de voorziene versteviging minstens even efficiënt is als het initieel vergunde plan tot aanleg en versteviging van de waterput. Ook het feit dat er enkel stilstaand water is en er om die reden geen significante veranderingen te verwachten zijn in het debiet, wordt door verzoekende partij volledig buiten beschouwing gelaten. Het komt verwerende partij dan ook voor dat verzoekende partij de Raad poogt aan te zetten tot een herbeoordeling van de bouwaanvraag. De Raad kan zich daarover niet uitspreken, omdat hij zich hierbij zou mengen in een loutere opportunistiekritiek (...). In de uitoefening van haar legaliteitstoezicht is de Raad wel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij bij het beoordelen van de aanvraag is uitgegaan van juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct en voldoende concreet heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. De Raad kan hierbij enkel rekening houden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven die afdoende moeten zijn (...). Dit is in deze het geval.

Overloop

Verzoekende partij meent dat de waterput niet correct kan functioneren gelet op de overloop.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekende partij zich beperkt tot het stelselmatig beweren van het tegendeel. De waterput is voorzien van een correct geplaatste overloop die in hoogte verstelbaar is (elleboogstuk), dit maakt het mogelijk om het bufferende vermogen van de put nog verder te maximaliseren. Ook in de adviezen van de Provinciale Dienst Waterlopen worden geen opmerkingen geformuleerd omtrent de aanwezige overloop, er wordt voldaan aan alle mogelijke opmerkingen die de Provinciale Dienst Waterlopen op dit punt had kunnen maken. De “tegnatuurlijke helling” waarvan sprake heeft evenmin een impact op de correcte werking van de waterput, indien de waterdruk in de put voldoende groot is ontstaat een afloop, dit volgens dezelfde regels van de natuurkunde waar verzoekende partij naar verwijst. Verzoekende partij merkt op dat weersvoorspellingen geen exacte wetenschap zijn en niet volledig voorspelbaar zijn, hierbij wordt verwezen naar het fenomeen van de supercellen. Supercellen maken vooreerst een lokaal fenomeen uit, zijn uitzonderlijk en worden daarom veelal erkend als natuurramp. De kern van deze aanvraag is dat de uitrusting van de waterput op zodanige wijze werd uitgevoerd zodat hier op basis van alle beschikbare informatie in alle redelijkheid kan worden vastgesteld dat de aanvraag geen negatieve effecten zal hebben op de waterhuishouding

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Verwerende partij wordt verweten de aanvraag niet met kennis van zaken te hebben onderzocht nu aanvrager beschikt over een tweede uitweg gelegen op perceel 571 en “deze uitweg in rechtstreeks verband staat met de uitgegraven aarde”.

Verzoekende partij beperkt zich andermaal tot het poneren van een niet gestaafde bewering. De stelling dat de uitweg van verzoekende partij op perceel 571 in rechtstreeks verband staat met de uitgegraven aarde wordt daarenboven tegengesproken met de beschrijvende nota gevoegd bij de aanvraag. Zoals reeds eerder aangehaald is bij deze nota een plan gevoegd met aanduiding van de kadastrale percelen die zullen dienen voor het wegvoeren van het slib.

De aangeduide percelen liggen op ruime afstand van het perceel 571 zodat niet kan worden ingezien hoe de uitgegraven aarde de tweede uitweg van verzoekende partij in het gedrang zou kunnen brengen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verwerende partij na zorgvuldig onderzoek haar beslissing op afdoende en draagkrachtige wijze heeft gemotiveerd.

...

3.

De tussenkomende partij, die de wettigheidskritiek in vijf middelen opdeelt, antwoordt:

“ ...

III.1. Weerlegging van het eerste middel

(...)

Het beginsel van tegensprekelijkheid geldt niet in bestuurszaken. Vaste rechtspraak en rechtsleer bevestigen dat in hoofde van het actief bestuur enkel de hoorplicht kan gelden (behoudens bij zaken in de sfeer van het disciplinair recht); eerst in de fase van het jurisdictioneel beroep gelden de rechten van verdediging.

Effectief stelt de Raad van State dat de verplichting voor het bestuur om de rechten van de verdediging na te leven enkel in tuchtzaken geldt.

(...)

Bij het horen wordt men in staat gesteld om op nuttige wijze zijn standpunt naar voor te brengen, zonder dat het principe van 'woord en wederwoord' wordt gehanteerd. De rechtsleer bevestigt dat het beginsel van het contradictoir debat enkel geldt in hoofde van de hoven en rechtbanken en de administratieve rechter of in disciplinaire aangelegenheden sensu lato. (...)

Eén en ander werd ook door Uw Raad bevestigd als volgt:

(...)

In deze wordt door de verzoekende partij op geen enkele wijze aangegeven dat de hoorplicht — zijnde de correct toepasselijke norm — zou geschonden zijn. Er wordt verwezen naar een kennelijk niet toepasselijk beginsel — de rechten van verdediging.

Gelet op de congruentie tussen de administratieve rechtspraak en een overvloedige rechtsleer kan slechts worden besloten dat de vermeende toepasselijkheid van het beginsel van tegenspraak manifest ongegrond is.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat het tweede advies van de dienst Waterlopen ingewonnen werd naar aanleiding van de opmerkingen die de verzoekende partij in haar administratief beroepschrift had gemaakt.

Aldus kan nuttig worden verwezen naar RvS 26 juli 2000, nr. 89.102, nv Nooyen Bree, waarin in het kader van een beslissing van de minister over de schorsing

van een milieuvergunning door de Raad van State werd geoordeeld dat er — bij afwezigheid van een normatieve verplichting tot horen — wel de verplichting bestond om nuttig voor zijn belangen te kunnen opkomen, maar dat de bestuurde dit had kunnen doen via zijn beroepschrift.

Er weze daarenboven onderstreept dat verzoeker alle kansen heeft gehad om zijn opmerkingen te doen gelden in het kader van de administratieve hoorzitting.

De opmerking over de rechten van verdediging raken dus kant noch wal.

(...)

III. 2 Weerlegging van het tweede middel

(...)

Het middel is kennelijk onontvankelijk, nu het niet ontleend wordt aan enige rechtsnorm en enkel een mening betreft.

(...)

Er geldt geen enkele motiveringsplicht in hoofde van de aanvrager of het bestuur om te onderbouwen waarom geopteerd wordt voor een bepaalde diepte, aangezien een en ander niet de minste ruimtelijke impact heeft.

De diepte heeft evident te maken met het nastreven van een optimale functionaliteit van de waterput en hangt ook samen met het gegeven dat deze gelegen is in kwelgrond. Overigens betreft dit een technisch aspect waaromtrent door geen der bevoegde instanties een bezwaar werd geformuleerd.

Daarenboven heeft de bestreden beslissing toch volgende passus aan de zaak gewijd, meer bepaald op p. 7, waarin de link met de milieuvergunning aangehaald wordt:

(...)

III.3. Weerlegging van het derde middel

(...)

Het eerste onderdeel van het 'middel' is een herneming van het eerste middel, zodanig dat verwezen kan worden naar hetgeen dienaangaande werd gesteld.

Het tweede onderdeel van het 'middel' is een loutere vaststelling en vormt op geen enkele wijze een argumentatie die aantoont dat een bepaalde rechtsnorm door een welbepaalde overheidshandeling of overweging op een welbepaalde wijze geschonden wordt.

De deputatie is er niet toe gehouden te verantwoorden waarom zij bij het inwilligen van een aanvraag 'afwijkt' van vroegere aanvragen of vergunningen op de site; elke aanvraag dient op de eigen merites te worden beoordeeld

Een en ander kan dus niet als ontvankelijk middel in aanmerking worden genomen.

(...)

IV.4. Weerlegging van het vierde middel

(...)

Het tergend en roekeloos karakter van huidig geding blijkt genoegzaam uit het feit dat verzoeker er ook in dit vierde 'middel' niet in slaagt om ook maar enige schending van enige regel inzichtelijk te maken. Hij beperkt zich tot louter feitelijke elementen en beweringen.

Deze louter feitelijke elementen staan daarenboven geheel buiten de bestreden vergunningsbeslissing, daar zij betrekking hebben op beweringen omtrent situaties die de beslissing voorafgaan. Deze beweringen zijn in extenso weerlegd door de bestreden beslissing en de daarin geciteerde adviezen van de dienst Waterlopen.

Ten andere, het feit dat vóór het aanbrengen van de oeverversterking sprake zou geweest zijn van onvoldoende stabiele wanden vormt net een pleidooi voor de bestreden vergunningsbeslissing. Verzoeker ontbeert dus elk belang bij deze opmerking.

(...)

III.4. Weerlegging van het vijfde middel

(...)

Uw Raad is een administratief rechtscollege, oordelend over vergunningsbeslissingen, en geen handhavingsorgaan. De uitvoering van vergunningen behoort niet tot de rechtsmacht van Uw Raad.

Het volstaat te deze te wijzen op het feit dat de dienst Waterlopen in opdracht van de stedenbouwkundige inspectie heeft kunnen volstaan met volgende vaststelling (advies 21.12.2013, geciteerd op p. 5 van de bestreden beslissing):

(...)

Er is omtrent het dossier in ruime zin geen enkele handhavingsactie lopende.

Discussies over het recht van uitweg behoren tot de rechtsmacht van het vredegerecht. De loutere beweringen van de verzoeker ter zake kunnen als onontvankelijk worden verworpen.

...”

4.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota het volgende toe:

“...

Verweester voert aan dat bij gebrek aan een uitvoeringsbesluit betreffende de organisatie van de hoorzitting, volgens de rechtspraak van de Raad het zorgvuldigheidsbeginsel een centrale plaats inneemt. Het feit dat na de hoorzitting een bijkomend advies werd uitgebracht door de Provinciale Dienst Waterlopen in repliek op de nota van de aanvrager die zich quasi uitsluitend richt op het advies van de Dienst Waterlopen uitgebracht tijdens de beroepsprocedure getuigt geenszins van een onzorgvuldige beoordeling van het dossier volgens verweester. De rechten van verdediging gelden volgens verweester enkel in tuchtzaken en kunnen niet dienend worden ingeroepen in het kader van een administratieve beroepsprocedure.

Verzoeker wenst hieromtrent op te merken dat het doel van de hoorplicht tweërlei is: enerzijds het vrijwaren van de belangen van de bestuurde, door hem de mogelijkheid te bieden zijn opmerkingen te doen kennen en aldus een voor hem ongunstige beslissing te vermijden; anderzijds het vrijwaren van het belang van het bestuur, door te vermijden dat het bestuur een onzorgvuldige beslissing zou nemen omdat het niet beschikt over een volledige kennis van zaken. (...)

De bestuurde moet de gelegenheid hebben om nuttig, d.w.z. met kennis van zaken, voor zijn belangen op te komen. (...) Het naar voren brengen van zijn standpunt heeft slechts zin wanneer de betrokkene een deugdelijke kennis heeft van de essentiële gegevens die het bestuur in de besluitvorming wil betrekken. (...)

Indien nadat de bestuurde werd gehoord nieuwe feiten aan het licht zijn gekomen die van doorslaggevend belang zijn, zal de betrokkene opnieuw moeten worden gehoord. Deze verplichting is opgenomen in het Voorstel van Algemene Wet Bestuursrecht, althans op het vlak van de behandeling van bezwaren en beroepen. (...)

In casu heeft verweester in de bestreden beslissing uitdrukkelijk gesteld dat naar aanleiding van de replieknota van verzoeker zij nogmaals het advies heeft ingewonnen bij de Provinciale Dienst Waterlopen. Teneinde de bezwaren van verzoeker te weerleggen, beroept verweester zich uitdrukkelijk op dit advies dd. 05.06.2014 van de Provinciale Dienst Waterlopen, meer nog, ze maakt zijn verslag tot het hare.

Het advies dd. 05.06.2014 van de Provinciale Dienst Waterlopen betreft een nieuw feit dat van doorslaggevend belang was bij de beoordeling van het beroep van verzoeker door verweester en kwam pas aan het licht nadat verzoeker reeds gehoord was. Verzoeker heeft hier echter nooit kennis van kunnen nemen en derhalve de inhoud van het advies dat uiteindelijk van doorslaggevend belang was voor de afwijzing van zijn beroep, niet kunnen aanvechten tijdens een bijkomende hoorzitting. Het zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met de hoorplicht is hierdoor wel degelijk geschonden.

4.1.2 Ten overvloede

(...)

In zijn advies stelt de ambtenaar dat hij heeft vastgesteld dat de versteviging gebeurd is aan 3 zijden op basis van mutategels op een teenversterking van houten palen met 3 planken. Wanneer de foto dd. 30.10.2013 wordt genomen, (stuk 21-1) staat het water al over de mutategels. Hoe kon de ambtenaar dan oordelen over wat er zich onder deze tegels bevindt? Bovendien is op de foto maar één wand met mutategels te zien, daar waar de ambtenaar in zijn advies stelt dat de versteviging aan 3 zijden zou zijn gebeurd.

De vaststellingen door de ambtenaar van de Provinciale Dienst Waterlopen zijn niet correct. Hij doet geen objectieve vaststellingen. Er is geen sprake van een correcte feitenvinding.

Feit is dat de ambtenaar van de Provinciale Dienst Waterlopen in zijn advies per schrijven dd. 21.11.2013 stelt dat voldaan is aan de eerder opgelegde voorwaarde, nl. een oeverversteviging aan de teenlaag en aan de waterlaag.

(...)

Op 5 juni 2014 stelt de ambtenaar van de Provinciale dienst voor Waterlopen in zijn advies dat wordt vastgesteld dat de versteviging inderdaad niet tot op de bodem wordt uitgevoerd. Niettegenstaande hij uitdrukkelijk vaststelt dat de aanleg van de overversteving niet meer gebeurd is aan de teenlaag, waar hij dit voordien nog als uitdrukkelijke voorwaarde had gesteld, is hij nu van oordeel dat de feitelijk uitgevoerde versteviging even doeltreffend zou zijn. De ambtenaar is nu plots tevreden met een oeverversteviging die niet tot aan de bodem reikt. Het heet dat de onvolledige oeverversterking nu geen impact heeft. Het maakt wel degelijk een groot verschil of de oeverversteviging al dan niet aan de bodem heeft plaatsgevonden met betrekking tot de stabiliteit van de oever.

Uit de schets (stuk 12) is duidelijk te zien dat er nog 1,5 m vrije ruimte is onder de aangebrachte kastplanken. Bovendien staan de dennenhouten palen amper 0,5 m vast in de bodem.

Het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen is niet geloofwaardig. Eerst gaat men uit van verkeerde vaststellingen (nl. een oeverversteviging bestaande uit mutategels op een teenversterking) en wanneer men naderhand met de juiste gegevens wordt geconfronteerd, gaat men stellen dat de onvolledige oeverversteviging geen impact heeft. De ambtenaar spreekt zichzelf tegen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is hierdoor wel degelijk geschonden. Dit is volledig in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Het advies op basis van zijn plaatsbezoek dd. 31.10.2013 kon dan ook niet door verweerster worden weerhouden bij de beoordeling van de aanvraag.

4.2 Diepte waterput

(...)

In repliek op de argumentatie van verweerster wenst verzoeker nog het volgende te benadrukken:

Er is enkel een officieel meetplan met een diepte van 4,7m.

In casu betreft het een tweede regularisatieaanvraag.

De initiële diepte van de waterput was 3m. Deze werd niet correct uitgevoerd (uitvoering 1316/04/2009) en landmeter-expert Claerhout heeft een diepte vastgesteld tot 4,70m (dd. 18.02.2014). Deze vaststelling dateert 5 jaar na de aanleg van de waterput. Nochtans had beëdigd landmeter Warnez op 22.06.2011 maar een diepte van 3,5 m opgemeten.

Verweerster stelt dat verzoeker de bewijslast draagt met betrekking tot de diepte van de put. Zij negeert evenwel het feit dat een aanpalende op een ander perceel geen enkele opmeting mag verrichten op basis van nietigverklaring.

Aangezien de aanvragers zelf erkennen dat de waterput werd uitgebaggerd, is het enig officieel meetplan niet meer van toepassing

De effectieve diepte is wel degelijk een belangrijk gegeven met het oog op een juiste beoordeling van het dossier. Dit zal immers zijn invloed hebben op de vereiste oeverversteving alsook de impact op het aanliggend perceel van verzoeker bepalen. Hoe dieper de put, hoe groter de oeverversteving. Hoe dieper de put, hoe verder deze dient te worden ingeplant van de perceelgrens. Hoe dieper de put, hoe groter het waterbergend vermogen en hoe groter de impact op de omgeving. De druk van het water op de omgeving stijgt naarmate de put dieper wordt. Hierdoor zal ook het risico op inkalvingen aan de bodem stijgen hetgeen tot gevolg heeft dat de stabiliteit van de oevers zwaar onder druk komt te staan en de instabiliteit toeneemt.

Het verlenen van een regularisatievergunning voor een waterput met een diepte van 5m kan enkel en alleen op basis van een officieel meetplan. Zoals supra werd aangetoond ligt er geen actueel geldend officieel meetplan voor.

Door toch de vergunning toe te staan terwijl men niet over de juiste feitelijke gegevens beschikt, miskent verweerster het zorgvuldigheidsbeginsel.

4.3 Grondophoping + reliëfwijziging

(...)

4.2.2 Losse grond is de grond die uitgebaggerd wordt.

In casu gaat het over tweede regularisatievergunning. Het gaat om de regularisatie van de aanleg van een waterput die initieel vergund was voor een diepte van slechts 3 m. Daarbij werd gesteld dat de uitgegraven aarde verspreid werd over de aanliggende percelen (de facto nrs. 607b, 604, 603, 602, 571 en 569 — zie stuk 20: rode stippellijn).

In de eerste regularisatievergunning op basis van de vaststellingen van Beëdigd landmeter Warnez werd de diepte vastgesteld op 3,5m. Daarop oordeelde de Bestendige Deputatie in de zitting van 15.12.2011 dat er geen enkele reden was om aan deze diepte te twijfelen en dat het grondverzet bij een bijkomende diepte van 0,5 m beperkt is:

"De vrees van beroeper m.b.t. de grondophoging kan begrepen worden maar is in hoofdzaak het gevolg van de discussie over de diepte van de put Nu het vaststaat dat de put een diepte heeft van 3,5m moet worden vastgesteld dat de put slechts een halve meter dieper is dan initieel vergund. Een bijkomende diepte van 0,5m brengt geen significante negatieve gevolgen met zich mee."

Gerechtsdeskundige Claerhout stelt op 18.02.2013 de diepte vast op 4,7 m in plaats van de oorspronkelijke vergunde 3 m. Diezelfde uitgegraven grond is ook op dezelfde aanliggende percelen aangebracht (de facto nrs. 607b, 604, 603, 602, 571 en 569 — zie stuk 20: rode stippellijn). Dit impliceert dat er in plaats van een grondverzet van een put van 3m, er de facto een grondverzet van een put van 4,7m geweest is.

De Bestendige Deputatie geeft geen enkel afdoende antwoord op het ingediende bezwaar omtrent het grondverzet en de bijkomende reliëfwijziging. Van de vergunde 3 m naar de niet vergunde uitgevoerde 4,7 m is er een grondverzet van 1,7 m. Dit is een stijging van niet minder dan 40 % ten opzichte van de initiële vergunning.

De opgelegde voorwaarden zijn dat de ophoging beperkt moest zijn en dat deze geen wateroverlast mag veroorzaken voor de aanliggende percelen. Tevens moet dezelfde hoogte van het maaiveld aan de randen van de percelen worden overgenomen. Door dit grotere grondverzet, lijdt verzoeker schade doordat zijn perceel nr. 573a dat een uitweg heeft over het perceel 571 ten gevolge van wateroverlast niet meer toegankelijk wordt. (...) Zijn recht op uitweg wordt door deze wateroverlast verhinderd. Tevens is er op sommige plaatsen een hoogteverschil tot 60cm aan de randen van de percelen (...). Dit hoogteverschil werd vastgelegd in het proces-verbaal van vaststelling dd. 08.08.2011. (stuk 18)

De Bestendige Deputatie oordeelde op 15.12.2011 dat de grondophoping begrepen wordt, maar in hoofdzaak een gevolg is van de diepte van de put. De put heeft actueel een diepte van 4,7 m. Verweerster veronachtzaamde dit punt volledig.

De Bestendige Deputatie oordeelt dat het om een regularisatie gaat. Dit is correct, doch het uitgangspunt is nog altijd de initiële vergunning voor een waterput van 3m met als voorwaarden dat:

- De ophoging beperkt moet zijn.*
- Er geen overlast mag worden veroorzaakt op de omliggende percelen.*
- Dezelfde hoogte van het maaiveld dient te worden overgenomen aan de randen van de percelen.*

In het eerste regularisatiedossier neemt verweerster wel een beslissing omtrent de extra diepte van 0,5m. In het huidige regularisatiedossier waarbij de uitgemeten diepte 4,7m bedraagt, neemt zij geen beslissing. Het ontbreekt aan elke motivatie omtrent de uitgegraven aarde van 3m naar 4,7m.

Er is geen enkel terreinprofiel voorhanden. Een terreinprofiel is noodzakelijk om de plannen te kunnen beoordelen. Door het niet voorhanden zijn van een terreinprofiel, ontbreekt het verweerster aan de kennis omtrent de meer dan 4.000m³ uitgespreide aarde op de opgehoogde percelen afkomstig van de aanleg van de waterput.

Hierdoor is de regularisatieaanvraag niet beoordeelbaar.

Het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen dat verweerster in de bestreden beslissing overneemt en die zij tot het hare maakt, slaat enkel op de uitgebaggerde aarde die afkomstig is van de uitbaggering dd. 07.10.2014. Het is deze uitgebaggerde aarde die getransporteerd werd. Doch dit is in casu het punt niet. Dit betreft een verkeerde voorstelling van de feiten door de Provinciale Dienst Waterlopen.

(...)

4.4 Oeverversterking

4.4.1 Afstand tot de perceelgrens

(...)

In haar antwoordnota voert verweerster (...) aan dat voorliggende aanvraag een regularisatie betreft, mede gelet op het feit dat het plan van landmeter Warnez geen correcte weergave van de feiten bevatten zoals blijkt uit de bevindingen van gerechtsdeskundige Claerhout.

In de eerste beslissing dd. 15.12.2011 stelde verweerster nog dat er geen reden is om aan het meetplan van beëdigd landmeter Warnez te twijfelen:

"In het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar wordt gesteld dat voor wat de diepte van de waterput betreft de plannen niet duidelijk zijn: "In de beschrijvende nota d. d. 06.04.2011 van de aanvrager staat dat de put een diepte heeft van 5 meter. Op het opmetingsplan en het verlag van de beëdigde landmeter d. d. 22.06.2011 heeft de waterput t.h.v. de uitweg een diepte van 3,5 meter. In een brief dd. 27.06.2011 ingevolge de kennisname van het ingediende bezwaarschrift verwijst aanvrager naar het verslag en opmetingsplan waarbij wordt vastgesteld dat de waterput een diepte heeft van 3,5m."

Het verslag van de beëdigd landmeter stelt duidelijk dat de waterput slechts een diepte heeft van 3,5m. Er zijn geen redenen om aan de juistheid van dit verslag te twijfelen. Op 15 december 2011 werd door de deputatie een milieuvergunning afgeleverd voor een waterput met een diepte van 3,5m en dit tevens op basis van een verslag van de beëdigd landmeter."

Verweerster spreekt zichzelf flagrant tegen. Dit is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Wat betreft de meetresultaten van de beide landmeters, is er een verschil waar te nemen van 43cm op een totale breedte van 2m. Dit impliceert dat de oever met 21,5% is opgeschoven in de richting van verzoeker op amper 2 jaar tijd. Wetende dat de afstand tussen het perceel van verzoeker en de rand van de waterput slechts 2m bedraagt, is een opschuiving van 21,5% niet beperkt zoals verweerster stelt.

Verweerster heeft eens te meer de zaken niet correct beoordeeld.

Bij het uitvoeren van de oeverversterking hebben de aanvragers van de vergunning de gracht (waarvan het midden de perceelgrens uitmaakt) éénzijdig gedempt. Daarna is er op onredelijke wijze een gracht terug aangebracht, doch met een totaal andere bedding en diepte. Dit werd gemeld in het aangetekend schrijven dd. 12.03.2014 van verzoeker. Het gevolg is dat het midden van de gracht, na reconstructie door landmeter Bonneure (stuk 33) tot op 60cm op de eigendom van verzoeker ligt. Door deze wijziging, ook in diepte, staat de gracht steeds vol water en heeft dit een negatieve invloed op de eigendom van verzoeker. (stuk 27)

Dit is volledig in strijd met art. 28 van het Provinciaal Reglement van de buurtwegen. Er is hier wel degelijk sprake van dempen, wijzigen, verplaatsen of inpalmen van de betreffende gracht, in tegenstelling tot wat verweerster voorhoudt. Door de aanvrager kunnen geen

onderhouds- of instandhoudingswerken worden uitgevoerd op zijn eigen terrein, dit in tegenstelling tot de initiële vergunning alwaar gesteld werd dat de aanvraag zich te midden de eigen percelen bevond.

Verweerster is opnieuw uitgegaan van een totaal verkeerd standpunt waardoor zij de aanvraag niet correct heeft beoordeeld.

4.4.2 Stabiliteit van de wanden

(...)

De oeeverversteving is er gekomen door het feit dat de wand langs het perceel nr. 608c van verzoeker volledig inkalft. Verzoeker verwijst dienaangaande naar de eerste regularisatiebeslissing dd. 15.12.2011:

"De foto's ingediend door de beroeper tonen aan dat de grond inkalft. Het verstevigen van de oever dringt zich dan ook op. Hierover werd advies gevraagd aan de Provinciale Dienst Technische Waterlopen. Om inkalving te vermijden moet zowel ter hoogte van de bodem als ter hoogte van de waterlijn een versterking worden voorzien. De versterking ter hoogte van de waterlijn dient te bestaan uit rechthoekige eiken palen 12x8 cm en een lengte van 2m. De teenbescherming dient te bestaan uit ronde palen uit dennenhout met diameter 20/21 en lengte 3m, eiken kantplanken met een lengte van 2 m, een hoogte van 20 cm en een dikte van 4 cm. Tot slot moet 1 m riettegels worden aangelegd op een zandcimentfundering van 15 cm dik. De vergunning wordt verleend onder de voorwaarde dat de oeeverversteving wordt uitgevoerd zoals omschreven in het advies van de Provinciale Dienst Technische Waterlopen."

(...)

Wanneer de ambtenaar van de Provinciale Dienst Waterlopen nu stelt dat een oeeverversteving ter hoogte van de bodem niet meer noodzakelijk is, kan deze inkalving gewoon verdergaan. Immers door het feit dat er geen oeeverversteving ter hoogte van de bodem werd uitgevoerd, staat het water nog altijd in rechtstreeks contact met de oever en zal de inkalving onder de mutategels gewoon ongestoord kunnen doorgaan met grote instabiliteit van het aanpalend perceel nr. 608c van verzoeker tot gevolg. Dit perceel nr. 608c is dienstig als uitweg om de achterliggende percelen landbouwgrond van verzoeker te ontsluiten. Er was al sprake van uitspoeling daags na de aanleg van de zwevende oeeverversteving. (stuk 29) Het bewijs van een gebrekkige stabiliteitsgarantie door de onvolledig uitgevoerde oeeverversteving wordt derhalve wel degelijk geleverd.

Er zijn inkalvingen over de totale lengte van de waterput. Deze dienen aangepakt te worden vanaf het laagste punt en niet ergens middenin.

Uit de regularisatiebeslissing dd. 15.12.2011 blijkt dat voor een waterput van een diepte van 3,5m al een oeeverversteving bestaande aan de teenlaag uit dennenhoutenpalen van 3m diende te worden voorzien. Bij de oeeverversteving van huidig regularisatiedossier is er slechts sprake van dennenhoutenpalen met een lengte van 2,5m die slechts 0,5m in de vaste grond staan.

Het oordeel van de ambtenaar van de Provinciale Dienst Waterlopen dat dergelijke constructie even doeltreffend zou zijn als oeeverversteving is, volstrekt onoordeelkundig en ondoordacht. De ambtenaar staft zijn stelling trouwens nergens met technische gegevens/berekeningen.

Een oever die bestaat uit aarde zal steeds vochtiger worden waardoor hij zijn stevigheid verliest en zal inkalven.

Een wand kan maar in evenwicht worden gehouden, wanneer men de versteving start vanaf de bodem.

De wijzigende houding die de ambtenaar van de Provinciale Dienst Waterlopen in zijn advies dd. 05.06.2014 aannam, bevestigt eens te meer dat hij tijdens zijn plaatsbezoek dd. 31.10.2013 de feitelijke toestand niet heeft ontmoet. Hij moet zich zelf corrigeren en om geen gezichtsverlies te lijden, stelt hij dan maar dat de uitgevoerde oeverversteving (enkel ter hoogte van de waterlijn en niet aan de teenlaag) afdoende is.

Het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen verliest hierdoor elke credibiliteit.

(...)

4.5 Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

(...)

Er is geen enkel terreinprofiel voorhanden. Wat de uitgegraven aarde betreft, is er geen enkele verantwoording gekomen omtrent de meer dan 4.000m³ die bij de aanleg van de put werden open gespreid op de aanpalende percelen 602, 603, 604, 607b, 571 en 569.

Er is geen enkele oeverversteving ter hoogte van de bodem van de put uitgevoerd niettegenstaande dit in het kader van de 1ste regularisatieaanvraag nog als uitdrukkelijke voorwaarde werd opgelegd.

Art. 28 van het Provinciaal Reglement van de buurtwegen is geschonden. Er is wel degelijk sprake van dempen, wijzigen, verplaatsen of inpalmen van de gracht gelegen tussen de waterput van de aanvrager en het perceel nr. 608c van verzoeker.

Er is geen enkele werkende overloop aanwezig. De overloop is niet getoetst aan de omgeving. Er werd niet nagegaan of de buis voldoende draagkracht heeft om een overloop te rechtvaardigen. Dit zorgt voor een totale wijziging in de waterhuishouding van de omgeving. De waterput kan nog steeds buiten zijn oevers treden en voor overlast zorgen.

Er is geen officieel meetplan die de diepte van de waterput rechtvaardigt. De diepte van de waterput is nochtans essentieel om de vraag naar de doeltreffendheid van de oeverversteving te kunnen beoordelen alook om de afstand naar de perceelgrens.

De aanvraag van de waterput bevindt zich niet midden in de eigen percelen. Dit is volledig in strijd met de plaatsgesteldheid zoals voorgesteld.

6 Vernietigingsgronden

De bestreden beslissing steunt op het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen dd. 5 juni 2014, de diepte van de waterput, de grondophoging, de oeverversteving, de afstand van de weg, goede ruimtelijke ordening.

De bestreden beslissing steunt op onjuiste en niet bestaande feiten. De beslissing vindt geen steun in de feiten. Zij is onwettig. Dit is een schending van het motiveringsbeginsel. De goede ruimtelijke ordening is door de bestreden beslissing geschonden.

Door zich te baseren op het advies dd. 05.06.2014 van de Provinciale Dienst voor Waterlopen zonder dat verzoeker hieromtrent opnieuw gehoord werd, is ook de hoorplicht geschonden.

Zoals supra werd aangehaald is ook het zorgvuldigheidsbeginsel herhaaldelijk geschonden. Op verweerster rust immers de plicht tot zorgvuldige feiten- en informatiegaring tijdens de voorbereidende fase alsook de plicht om alle elementen, aspecten of belangen van het dossier in ogenschouw te nemen met het oog op een zorgvuldige besluitvorming. (...)

Supra werd aangetoond dat het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen en de daarop steunende bestreden beslissing, gebaseerd zijn op allerhande onjuiste en niet-bestaande feiten. Het spreekt voor zich dat onvolkomenheden bij de voorbereiding van de beslissing al snel zullen leiden tot nog andere tekortkomingen zoals in casu een schending van het motiveringsbeginsel.

De gebrekkige voorbereiding door verweerster wegens onvoldoende correct onderzoek leidt tot een gebrekkigheid van de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen.

(...)

De bestreden beslissing staat bol van de feitelijke onjuiste motieven, d.i. de motieven ten aanzien van de materiële juistheid van de feiten bestaan niet of het bestaan van de motieven is niet bewezen.

(...)

In tegenstelling tot wat verweerster en de tussenkomende partij voorhouden, worden door de verzoeker aangehaalde standpunten m.b.t. de feitelijke gegevens die aan de grondslag van de bestreden beslissing lagen, wel voldoende gestaafd aan de hand van stukken. Het zijn geen blote beweringen.

...

Beoordeling door de Raad

1.1.

De verzoekende partij voert aan dat het advies van 6 juni 2014 van de provinciale dienst Waterlopen na de hoorzitting ingewonnen werd en niet het voorwerp van een tegensprekelijk debat uitgemaakt heeft. Omdat zij na dat advies niet opnieuw gehoord werd, stelt de verzoekende partij dat het advies “geweerd” moet worden.

De verzoekende partij duidt geen normatieve bepaling aan als grondslag van haar kritiek dat zij (opnieuw) gehoord moest worden. Wordt het met welwillendheid gelezen, dan kan het middelonderdeel worden geacht te zijn ontleend aan de schending van artikel 4.7.23, §1 VCRO dat bepaalt dat de deputatie haar beslissing neemt nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling gehoord heeft.

De verzoekende partij betwist niet dat zij ten tijde van de hoorzitting, op 13 mei 2014, op de hoogte was van het advies van 21 november 2013 dat de provinciale dienst Waterlopen in eerste administratieve aanleg uitgebracht heeft.

Het advies dat laatstgenoemde dienst in graad van administratief beroep verleend heeft, blijkt in vergelijking met het eerste advies geen nieuwe gegevens of elementen te bevatten. Het tweede advies blijkt bijna een kopie van het eerste advies te zijn. De enige toevoeging is de explicitering in de slotbemerkingen van het tweede advies dat de gewijzigde uitvoering van de versterkingswerken geen impact heeft op de stabiliteit van de constructie en de goede werking van de waterput. Het nieuwe advies bevat geen andersluidende bevindingen, maar is integendeel een bevestiging van het eerdere advies.

Het blijkt niet dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing nieuwe feiten of gegevens in aanmerking genomen heeft die tot een wederwoord vanwege de verzoekende partij noopten.

1.2.

De verzoekende partij stelt “ten overvloede” dat de provinciale dienst Waterlopen tijdens het bezoek ter plaatse op 30 oktober 2013, waarnaar de adviezen van 21 november 2013 en 6 juni 2014 verwijzen, niet heeft kunnen vaststellen dat de oeverversteving aangelegd werd in overeenstemming met de voorwaarde van de vergunning van 15 december 2011, dat wil zeggen dat de versteving ook ter hoogte van de bodem uitgevoerd moest worden. Zij verwijst naar een op 30 oktober 2013 genomen foto waaruit volgens haar blijkt dat het water zelfs over de eerste mutategel staat.

De verwerende partij beweert in de bestreden beslissing niet dat de oeverversteving tot de bodem reikt. Zij stelt integendeel met zoveel woorden vast dat de versteving niet tot op de bodem aangelegd is. Uit de gegevens van de aanvraag blijkt dat de versteving bestaat uit mutategels langs drie zijden. De verwerende partij overweegt “dat de huidige uitwerking van versteving even doeltreffend is als wanneer de versteving tot op de bodem zou gebeuren”. Zij vervolgt dat er, gelet op het stilstaand karakter van het water, geen significante veranderingen te verwachten zijn in debieten, dat de gronden voldoende gestabiliseerd zijn en dat ook de zachte hellingsgraad ervoor zorgt dat er geen risico op afkalving is.

De verzoekende partij blijkt vast te houden aan de in de vergunning van 15 december 2011 opgelegde voorwaarde van een oeverversteving die tot op de bodem geplaatst wordt. De vraag of de door de bestreden beslissing vergunde uitvoering op het vlak van stabiliteit daarmee evenwaardig of voldoende is, vergt een feitenappreciatie. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de beoordeling door de verwerende partij dat de gekozen oeverversteving afdoende waarborgen biedt, van kennelijke onredelijkheid getuigt. Haar verwijzing naar stuk nr. 12 (“schets aangelegde oeverversteving”) volstaat daartoe alleszins niet.

2.

De bestreden beslissing vergunt een waterput met een maximale diepte van vijf meter.

De verzoekende partij geeft als kritiek op de diepte dat het “enige officiële meetplan (...) van een diepte van 5 m (spreekt)”, dat de tussenkomen partij “geen enkel officieel meetplan [kan] voorleggen om deze 5 m te verantwoorden” en enkel stelt “dat zij wat slib (...) uitgebaggerd [heeft]”. De verzoekende partij besluit dat de vraag gesteld kan worden hoeveel grond er daadwerkelijk uitgebaggerd werd.

Wat de verzoekende partij met die kritiek wil bereiken en hoe die tot de onwettigheid van de bestreden beslissing zou kunnen leiden, is allerm minst duidelijk. Voor zover de verzoekende partij zou bedoelen dat een maximale diepte van vijf meter te ruim is, is dat opnieuw een appreciatie van de feiten en staat het dus aan haar om te argumenteren waarom het kennelijk onredelijk is dat de verwerende partij een dergelijke diepte vergunt. Daarvoor geeft zij in het verzoekschrift geen begin van uitleg. Voorts duidt de verzoekende partij geen rechtsregel aan die bepaalt dat een diepte van vijf meter enkel op basis van een “officieel meetplan” vergund kan worden.

3.1.

Voor zover de verzoekende partij, onder randnummer 4.3 van haar verzoekschrift, herhaalt dat de bestreden beslissing onwettig is omdat het steunt op het na de hoorzitting verleende advies van 6 juni 2014, wordt er naar de beoordeling van het eerste middelonderdeel verwezen.

3.2.

Waar het de grondophoping betreft, verwijst de verwerende partij in de bestreden beslissing niet alleen naar het advies van 6 juni 2014, maar maakt zij zich ook de beoordeling in het verslag van

de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar eigen. In het verslag overweegt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar:

“...De vrees van beroeper m.b.t. grondophoging kan niet gevolgd worden. Volgens het plan – bijgevoegd bij de beschrijvende nota van de aanvrager – blijkt dat op zo’n 3,57 ha grond het slib van de waterput wordt weggevoerd. Deze grondophoging zal plaatsvinden ter hoogte van het bedrijf van de aanvrager, in vogelvlucht zo’n 350 m ten zuiden van de eigendom van de beroeper. Ook de provinciale Dienst Waterlopen was de mening toegedaan dat de losse grond uit de bodem geen noemenswaardige impact zal hebben op de betrokken percelen. De gevreesde grondophoging heeft – volgens het bijgevoegd plan – geen impact op de percelen van de beroeper.

...”

Met haar weinig verhelderend betoog dat “van de vergunde 3 m naar de niet vergunde uitgevoerde 4,7 m (...) er een grondverzet van 1,7 m (is)” en dat de verwerende partij “op 15.12.2011 (oordeelde) dat de grondophoging begrepen wordt, maar in hoofdzaak een gevolg is van de diepte van de put” toont de verzoekende partij niet aan dat die beoordeling onjuist of kennelijk onredelijk is.

De verzoekende partij beweert voorts wel - onder randnummer 4.5 van haar verzoekschrift - maar toont niet aan dat de uitweg over perceel nr. 571 “in rechtstreeks verband met de uitgegraven aarde” staat. De in de bestreden beslissing bijgetreden beoordeling van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar vindt steun in het bij de aanvraag gevoegde plan waarop de percelen die voor het wegvoeren van het slib dienen, aangeduid worden. Het slib wordt in zuidelijke richting afgevoerd.

3.3.

Voor het eerst in de wederantwoordnota voert de verzoekende partij aan dat er geen enkel terreinprofiel voorhanden is, dat een terreinprofiel noodzakelijk is om de plannen te kunnen beoordelen, dat het de verwerende partij om die reden aan kennis over de meer dan 4.000 m³ uitgespreide aarde ontbreekt, dat de regularisatieaanvraag daardoor niet beoordeeld kan worden en dat het advies van de provinciale dienst Waterlopen enkel de op 7 oktober 2014 uitgebaggerde aarde betreft. Daarmee geeft de verzoekende partij een nieuwe en onontvankelijke draagwijdte aan het middel.

4.1.

De verzoekende partij stelt dat, anders dan de verwerende partij in de bestreden beslissing aanneemt, het bekken wel zou “leven”. Zij betwist opnieuw dat de gronden voldoende gestabiliseerd zijn en stelt dat er nieuwe verstevigingen nodig zijn.

De kritiek van de verzoekende partij beperkt zich tot de niet-bewezen bewering van het tegendeel en komt, opnieuw, neer op een uitnodiging aan de Raad om zijn waardering van de feiten in de plaats van de verwerende partij te stellen. Waar zij stelt dat er nieuwe verstevigingen nodig zijn, verwoordt de verzoekende partij haar eigen appreciatie. Opnieuw verliest de verzoekende partij uit het oog dat het beroep bij de Raad een rechterlijk beroep is, geen derde administratieve aanleg waarin de feiten opnieuw volledig onderzocht en beoordeeld worden. De verzoekende partij toont niet aan of maakt niet aannemelijk dat de beoordeling door de verwerende partij in de bestreden beslissing van de degelijkheid van de aangevraagde oeverversteviging onjuist of kennelijk onredelijk is.

4.2.

Voor het eerst in haar wederantwoordnota, en dus niet op ontvankelijke wijze, argumenteert de verzoekende partij dat artikel 28 van het provinciaal reglement van de buurtwegen geschonden zou zijn. Door die kritiek niet in haar verzoekschrift op te nemen en aldus aan tegenspraak te onttrekken, schendt de verzoekende partij de rechten van verdediging van de andere partijen.

4.3.

De verzoekende partij betwist de deugdelijkheid van de werking van de overloop.

Een degelijk werkende overloop voor het vermijden van wateroverlast is een aandachtspunt voor de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. De verwerende partij oordeelt dat de aanwezige overloop correct functioneert omdat die bestaat uit een elleboogstuk “om de (...) hoogte en leegloop te manipuleren, [afhankelijk] van het volume water”. Om die reden schrappt zij de in eerste administratieve aanleg opgelegde voorwaarde dat de overloop van de waterput correct aangesloten moet worden.

In haar bezwaarschrift van 6 december 2013 heeft de verzoekende partij de werking van de bestaande overloop gehemeld, onder meer door te verwijzen naar de ligging van de verticale buis die schuin afloopt in de richting van de waterput zelf. De door het college van burgemeester en schepenen opgelegde voorwaarde berust op dat als enige gegrond bevonden, met foto's gedocumenteerd bezwaar. Die beslissing is eensluidend met het advies van 20 december 2013 van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar die de voorwaarde voorgesteld heeft. De overweging in het advies luidt dat het “wel duidelijk (moet) zijn dat de overloop van de waterput correct dient aangesloten te worden en dat de waterput er niet voor kan zorgen dat omliggende landerijen onder water komen”.

Uit die voorwaarde blijkt dat zowel het college van burgemeester en schepenen als de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar van oordeel zijn dat de overloop niet naar behoren functioneert. De verwerende partij wijkt op dat punt bovendien ook af van de beoordeling door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. In zijn verslag heeft de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar geadviseerd om de vergunning af te geven onder de voorwaarden die in eerste aanleg opgelegd werden. Dat de provinciale dienst Waterlopen geen opmerkingen over de aanwezige overloop gemaakt heeft, zoals de verwerende partij in haar antwoordnota tegenwerpt, weegt daar niet tegen op. De dienst heeft in zijn advies van 6 juni 2014 overigens ook niet gezegd dat die voorwaarde weggelaten mocht worden.

Het is aan de verwerende partij, en niet aan de Raad, om te appreciëren waaraan een correct functionerende overloop moet beantwoorden. Wel wordt er, bij de beoordeling van de door de verzoekende partij aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, vastgesteld dat de bestreden beslissing, door te stellen dat de bestaande overloop voldoet, geen steun vindt in de stukken van het dossier en dat het op dat punt de verwerende partij is die zich aan een bewering van het tegendeel bezondigt.

5.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van Dirk MARTENS is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 12 juni 2014, waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend wordt voor de regularisatie van de aanleg van een waterput op de percelen gelegen te 8760 Meulebeke, Groenstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummers 060502, 0607A en 0607B.
3. De Raad beveelt de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 17 januari 2017 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF